

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

339.854

Szerző:

Cím: „Segítsenek rajtunk mert elveszünk!”

Idő

„1927”

Forrás:

Ar Est

Személy

Bn

1927. 10. 4.

Helyszá

350.842/063/1927

Az igazságügyi segédhivatali tisztviselők országos egyesületének kongresszusa a régi képviselőházban. Az elnökség. Balról jobbra: Rottenbiller igazságügyi államtitkár, dr. Javorniczky Jenő számvetőségi főtanácsos, Bernáth Elek kormánytanácsos, elnök, Nagy Zoltán titkár

„Segítsenek rajtunk, mert elveszünk!”

Az igazságügyi segédhivatali tisztviselők kongresszusa

— Az Est tudóstírájától —

A régi képviselőház ülésterme vasárnap délelőtt megtelt az Igazságügyi Segédhivatali Tisztviselők Országos Egyesületének tagjaival, akik ekkor tartották nagy érdeklődéssel várt kongresszusukat. Tekintettel arra, hogy a napirenden a segédhivatali tisztviselők általános helyzetének és erőteljes szervezkedésének, valamint a létminimum és illetményrendezésnek, a státuszrendezés hibáinak, a lakbér-

és csüládi pótlék rendezésének, a tisztviselők betegsegélyezési reformjának, a szolgálati pragmatikának, a kvalifikáció felemelésének, a kezelők és díjnokok helyzetének, valamint a nyugdíjasok helyzetének kérdése szerepelt, érthető volt a nagy érdeklődés. Budapestről és a vidékről is igen sok segédhivatali tisztviselő utazott fel a kongresszusra.

Bernáth Elek táblai főigazgató, kormánytanácsos, az egyesület elnöke nyitotta meg a kongresszust és javasolta, hogy táviratilag üdvözljék Rother-

mere lordot. Amikor az angol lord nevét kiejtette az elnök, mint egy hang, nallatszott az egész kongresszus éljenlése.

Ezután Szabó Miklós, az egyesület titkára és az igazságügyi segédhivatali tisztviselők lapjának szerkesztője terjesztette elő az egyesület memorandumát, amelyet a miniszterelnöknek kívánának átnyújtani. Hangsúlyozta, hogy a segédhivatali tisztviselők megmozdulása nem irányul senki és semmi ellen és támadni sem akarnak senkit, de

a nyomorúságban már majdnem a kétségbeesés mesgyéjén járnak.

— Hagyjanak minket haladni a magunk útján, — mondta Szabó Miklós — mert szélsőség és kilengések nélkül, legális és nemzeti alapon haladunk mi. De két év óta semmi sem történik érdeklünkben. Nyílt és férfias beszéd kell, mert hiába, nagy elkeseredettség tapasztalható karunkban.

Nagy a tisztviselőnyomor, olyan nagy, hogy ennél nagyobb már nem is lehet.

Ezen segíteni kell, mert ha nem segí-

tenek: a teljes kétségbeesés következik. Minden önfeláldozásnak, így a hazafias önfeláldozásnak is megvannak a határai és igazán elérkeztünk a tizenkettedik órához, hogy a tisztviselőnyomoron enyhítsenek.

Szabó Miklós beszédét élénk közbeszólások szakították meg és utána sokan szólaltak fel a memorandum programponktáihoz. Hal-mágyi Dezső, hevesi bírósági segédhivatali tisztviselő, szenvedélyes hangon mondta a következőket:

— A vonatköltségre alig telt, a kongresszusra mégis mindenképpen fel akartunk jönni. De bár tegnap elseje volt, mégis — majdnem lemaradtunk a vonatról.

— Nem tudunk megelni! Segítsenek rajtunk! Rettenetes a nyomor! — hallatszottak a közbeszólások minden oldalról.

Ezután még egy sereg felszólalás következett a segédhivatali tisztviselők súlyos helyzetéről. Végül Jakab József sárvári tisztviselő beszélt a KANSz-ról.

— A KANSz-tól nem kapunk semmit!

Kevés jóindulatot tapasztalunk a részéről. Meg kell értenie végül a KANSz vezetőségének, hogy csak akkor bízhatunk benne, hogyha a mi érdeklünkben minden lehetőt elkövet!

Ezután Navalka József jászberényi segédhivatali tisztviselő beszélt éles hangon. Az igazságügy-minisztert dicsérte és kijelentette, hogy a kormány egyetlen tagja az igazságügyminiszter, akiben megvan a kellő jóakarata a segédhivatali tisztviselőkön segíteni, kivéve a kormány egyik tagjában sincs meg a segítség akarata!

Hangos közbeszólások hallatszottak pro és kontra, végül az elnök

közbeszolt es leszegezte, hogy nem engedi csorbítani a kormány iránti tiszteletet.

(H) — *Pusztulásra vagyunk ítélve!* — foiytatta Navalka. — Az egész vonalon csak rosszindulatot tapasztalunk.

Segítsenek rajtunk, mert elveszünk!

Újabb zajos közbeszólások hallatszóttak:

— *Húst csak egyszer eszünk hetenként! Hol a keresztény kormányzat?*

Mások csillapítani igyekeztek a szenvedélyeket. Az elnöknek csak percek múlva sikerült a kongresszus nyugodt tárgyalását biztosítani.

Az összes felszólalásokra, amelyek a program minden pontjához fűződtek, végül Szabó-Miklós

titkár együttesen válaszolt és megállapította, hogy *a tisztviselőnek magának kell segíteni önmagán és akkor az Isten is megsegíti!* A kongresszuson elhangzott beszédek is bizonyítják, hogy *elérkezett a tizenkettedik óra és mindenképpen segíteni kell a helyzeten!*

A kongresszus végén Rottenbiller igazságügyi államtitkár tolmácsolta az igazságügyminiszter üdvözlését és bejelentette, hogy *az elhangzott sérelmeket közölni fogja Pesthy Pál igazságügyminiszterrel.* Utoljára Javorniczky Jenő, igazságügyminisztériumi főtanácsos, a KANSz vezértitkára szólalt fel és hangsúlyozta, hogy *a KANSz vezetősége mindent megtett a tisztviselők érdekében.*

Erre újabb élénk ellentmondások hallatszóttak, de igen sokan helyeseltek is. Végül Javorniczky Jenő is leszögezte, hogy *a kormánynak nyilatkoznia kell, miképpen akar segíteni a tisztviselőkön.*

Ezután Bernáth Elek elnök megköszönte a kongresszus tagjainak értékes felszólalásait és bezárta a kongresszus tanácskozását.